

ספר

כבולעו כך פולטו

1234567890

על הלכות מליצה

אוצר החכמה

בו יבואר בעה"י גדרי מליצה וצליה, אידי דטריד למייפלט לא בעל, כבולעו כרפולטו, מישرك שרייך, ואימתי מליצה מוציאה הדם, הכל כאשר תחזינה עיני המעיין בפנים. ומהולך לג' חלקים.

החלק הא', יבואר בו כל גדרים הנ"ל, ומסודר לכ"ז כלליים, ובכל כלל הפרטים שבו.

החלק הב', חידושים והערות וביאורים בסוגיות הגمراה דפרק כל הבשר, דשicity להלי מליצה, ובדברי הטוש"ע ונושאי כליהם. והחלק הג', ארבעה סימנים בענייני מליצה.

כל זה חומר בעה"י, בעזרת החונן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה. ע"י הצב"י נדב פרץ ס"ט.

שנת התשס"ג

כל הזכויות שמורות

ניתן להציג את הספר אצל המחבר

נדב פרץ

קרית היישיבה 12/1509

אופקים

ומצויר אליו ברכת הגאון רבי בנימין יהושע זילבר שליט"א מח"ס אז נדרו.

ב-ו-

יום ד' פ' עקב תשס"ב פה אופקים

מכתב ברכה

הנה ידידינו החוי"ב הרה"ג ר' נדב פרץ שליט"א מחשובי האברכים דקהילתנו, הלן בעומקו של הלכה, גריס ודייק ויורד לעומק הסוגיא, שכבר איתתחי בספרו הקודם נדבת פרץ עם"ס מגילה, בא לפניו עם עוד חיבור נקוב בשם "כבולעו כך פולטו", בענייני מליחתבשר, מתי אמרים איידי דעתך למיפלט לא בעל ומתי כבולעו כך פולטו ומתי מישריך שרייך וכו', שכידוע העניינים האלה והמסתעפי הם ההלכות הקשות בי"ד בהלכות מליחה. ע"כ ידידינו הנ"ל לקח לעצמו המשימה לברך את השיטות בזוה. והציג בספרו את השיטות השונות ואת מקורותיהן בטוטו"ד וגם בירור וליבן כמה עניינים בהלכות אלו באורך ובברוחב. ובערתי על חלק נכבד של החיבור והערתי כמה הערות פה ושם כדרך של תורה*, ובודאי החיבור יהיה לתועלת להלומדים הלכות אלו.

על כן אפריוון נמטי' להרב המחבר על עבודתו המעמיקה. ויה"ר שיפוצו מעינותיו חוצה, ויזכה להיות ממוצי הרבים בחיבור ספרים הרבה הרבה במשנה ברורה ובהלכה ברורה, לຫועלת הרבים. והשי"ת יצילנו מכל מכשול וטעות.

כאוות ידידו ומוקירו,
יהוד טשנער.

הח"מ מאשר ומצטרף להנ"ל להגדיל תורה ולהדריך

بنימין יהושע זילבר.

* ונ:redso בסוף הספר, ומסומנים במקומות בכוכב. ויש אשר כבר נתקן בגוף הספר. וכך המיקוםathi להודות לכבוד הרב שליט"א שהואיל להקדיש מזמננו היקר ולעינן בדברינו, ולהעיר בהם.

הקדמה

הנה בהל' מליחה מצינו בגם' ראשונים ואחרונים כמה וכמה חילוקי דיןים זגדרים אימתי הבשר בולע דם, ואיםתי אומרים אידי דעתך למיפלט לא בלע, וככובלו כך פולטו, וכן גדר מישרક שרייק, אידי דפליט דמו פלייט דם הבא מעולם, ואם יש חילוק בין מליחה לצליפה, ובביוות שרבו הפרטים והחילוקים זהה, נתעוררתי בעה"י לברור הדברים עפ"י גם' ראשונים ואחרונים ובפסקים הל' מליחה, גם יתבאר בו בעה"י אם מליחה מועלת להוצאה דם הבא למקום אחר, דם שפירש ממוקם למקום, דם בעין, גדר דם בעין, גם יתבהיר בו עיקר גדר מליחה אם מוציאה כל הדם, ואם בישול חזק מליחה שモוציא כל הדם או פחות ממנו, והנפ"מ שבזה. ובאמת עיקר כוונתי היא לעמוד על שורשי ועיקרי הדברים, ואשר מהם יבואו פרטי ההלכה אלו. (ועיין פרמ"ג סוף סימן ע' שעשה קיזור לדינים אלו בסימן ע' דבשר שנגע בבשר אחר או שנפל לציר וכן בחזו"ד סוף סימן ע', וכן בחזו"א סימן י' ס"ק ט"ז). ואקויה שייהי זהה בעה"י עוזר לומדים עניינים אלו. גם צירפתி זה חלק שני, ביורים וחידושים בסוגיות אלו דפרק כל הבשר, ובשו"ע הל' מליחה, אשר נוגע ג"כ לחלק זה.

המחבר.

מפתחות לחלק א', על סדר הכללים.

1-2.....	גדר כבולעו כך פולט	א.
3-4	גדר משורק שרייך	ב.
	<small>אנו להזכיר</small>	
5-7	גדר אידי דטריד למיפלט לא בלע	ג.
8-9	גדר אידי דיפלוט דמו יפלוט דם הבא מעלמא	ד.
9-10	גדר שיע	ה.
10-11	גדר נורא מישב שייב	ו.
11.....	גדר זמן פליטה ציר	ז.
12-13.....	גדר דם בעין (לענין כבכ"פ, אידי דטריד, מישרket שרייך)	ח.
14.....	גדר דם בעין (לענין שלא פירש)	ט.
15.....	גדר מליחה	י.
16.....	גדר כבוש	יא.
17.....	גדר צליה	יב.
18.....	גדר בישול	יג.
19	דם הבא למקום אחר	יד.
20	דם שפירש למקום למקום	טו.
20-21.....	נצח הדם	טז.
21.....	דם שבחווטין	יז.
21-22.....	יום גדר שיעור מליחה	יח.
22-23.....	נמלח מצד אחד	יט.
23	גדר בשר שנמלח בכללי שאינו מנוקב	כ.
24	גדר בשר שנפל לציר	כא.
24.....	גדר דגים ועופות שמלהן זה עם זה	כב.
25-26	גדר בשר שנמלח ולא הודה הרדה קמייתא	כג.
26.....	גמר דם אינו מפעוף למעלה	כד.
27-28.....	גדר בשר ששחה ג' ימים ללא מליחה	כה.
28.....	גדר בני מעיים	כו.

מפתחות לחלק ב', על סדר הדפים, טוש"ע.

29-31.....	חולין דף קי"א ע"א .....
31-35.....	חולין דף קי"א ע"ב .....
35-40.....	חולין דף קי"ב ע"ב .....
40-48.....	חולין דף קי"ג ע"א .....
49-50.....	שו"ע סימן ס"ח סעיף ט' .....
50-52.....	שו"ע סימן ס"ט סעיף ד' .....
54-56.....	שו"ע סימן ס"ט סעיף י' .....
56-58.....	שו"ע סימן ס"ט סעיף ט"ו .....
59-61.....	שו"ע סימן ס"ט סעיף י"ז .....
61-62.....	שו"ע סימן ס"ט סעיף י"ט .....
62-64	טור סוף סימן ס"ט .....
65-67.....	שו"ע סימן ס"ט סעיף כ' .....
67-68.....	שו"ע סימן ע' סעיף א' .....
68-70.....	שו"ע סימן ע' סעיף ב' .....
70-74.....	שו"ע סימן ע' סעיף ו' .....
74-77.....	שו"ע סימן ע"ב סעיף ב' .....
77-79.....	שו"ע סימן ע"ב סעיף ג' .....
79-81.....	בית יוסף סוף סימן ע"ב .....
81.....	שו"ע סימן ע"ג סעיף ד' .....
82-86.....	שו"ע סימן ע"ג סעיף ו' .....
86-87.....	שו"ע סימן ע"ה סעיף א' .....
87-88.....	שו"ע סימן ע"ו סעיף ד' .....

מפתחות לחלק ג', על סדר הסימנים.

סימן א'. בעניין הדחה קודם מלילה	89-97
סימן ב'. בעניין כבולעו כך פולטו	98-113
סימן ג'. בעניין היתר כבד	114-119
סימן ד'. בעניין קריעת הכאב	120-124

אוצר החכמה

כבולעו כך פולטו - מלילה פרץ, נדב עמוד מס : 7 הודפס ע"י אוצר החכמה
הדפסה ברזולוצית מסך - להדפסה איקווטית הדפס ישירות מן התוכנה

פתחה קצרה

א. מצינו בגם' היתר כבולים כך פולטו, ומקורו בפסחים דף ע"ד א' גבי מולייתא, פירוש, שצולהبشر שנמלח, וממולא בתוכוبشر שלא נמלח, ואמרין דבשר החיצון אינו אסור, הגם שבולע הדם שבולע מהפנימי, כיון דכבולעו כך פולטו, ר"ל שכשם שבולע הבשר החיצון מהבשר הפנימי ע"י האש, כמו כן יפלוט, וכן נפסק בטור ושו"ע סימן ע"ז, עוד מצינו גדר אידי דטריד למיפלט לא בלע, (שיטת רשי חולין קי"ב ב' ד"ה ועופות קמייטי, תוד"ה ודגים רפואיו, שו"ע סימן ע' סעיף א'). והם ב' גדרים נפרדים. דכבולעו כך פולטו, פירושו, דעת כרחך בלע, מאחר ואינו טריד לפלוט, (ש"ד סימן ע"ז סק"א)*, אולם הכלל דאיידי דטריד לפלוט לא בלע, הו, ואמרין דמעיקרא לא בלע, משומ שעוד לא הוציא דמו, ואגב טרידתו לפלוט דמו, לא יבלע דם אחר.

ובבאור הכלל דכבולעו כך פולטו, כתב הרא"ש בפרק גיד הנשה כלל י"ג, דודוקא hic דנפלט מיד בשעת הבליעה, כגן מולייתא, אמרין כבולים כך פולטו אבל דבר שנאסר כבר מחתם דם שבא עליו ממוקם אחר,תו לא שרין ליה, משומ דכבולעו כך פולטו, עכ"ל. וכ"ה בט"ז סימן ע"ז סק"ב. וכ"ה בח"י הרשב"א ז"ל דף קי"ב ב', רז"ל, ולא דמי למולייתא דamerin כבולים כך פולטו, דה там האש שהוציאו מן המולייתא והבליעו בעוף, אינו מניחו להתפשט ולהסתרך בبشر, אלא הוא שואבו ומוסיאו לחוץ, אבל כאן שהוא מסתרך בبشر ע"י המלח, אינו יוצא לעולם לא ע"י מלח ולא ע"י האש, עכ"ל. וכ"ה בתשו' הגראע"א ז"ל, חלק ג' סימן ג"ג.

ב. הכלל דכבולעו כך פולטו, נא' בגמר ושו"ע הנ"ל, לעניין צלייה, ואילו הכלל Daiidi דטריד למיפלט לא בלע נא' גם במליצה (רש"י ותוס', ושו"ע, בסימן ע' סעיף א' וכנה"ל), וה"ה בצליה. (ש"ך סימן ע"ז סק"ב, עפ"יד פרמ"ג שם).

מעתה לא נתבאר בגם', אם הכלל דכבולעו כך פולטו נאמר גם במליצה, (כגוןبشر שכך נמלח פעם א' ויצא כל דמו וצирו, ועכשו מלחושוב עםبشر שלא נמלח, שלא שייך בבשר שכך נמלח הכלל Daiidi דטריד למיפלט לא בלע, שהרי כבר אין טרוד לפלוט)*. ונחלקו בזה האחרונים ז"ל. דעת הפמ"ג בסימן ע"ז ס"ק ב' במשבצות זהב, גם במליצה אמרינן הכלל דכבולעו כך פולטו, נאלא שכח שם, דבמציאות לא משכחת לה, כיוון דהמלחפה פועל הפליטה מאוחר יותר מן ^{אטור החכמה} הבליעה, יוש"ה]. אבל לדעת החזון איש יורה דעת סימן י', ס"ק ג, י"א, לא נא' הכלל דכבולעו כך פולטו אלא בצליה. יע"ש.

כבולעו כך פולטו - מליצה פרץ, נדב עמוד מס': ע הודפס ע"י אוצר החכמה

חלק א'

כלל א'

אוצר החקינה

גדר כבולעו כך פולטו

א. כבולעו כך פולטו נאמר בוגمرا לעניין צלי גבי מוליהאתה. (כגון שממולא בשר שלא נמלח בתוךבשר שנמלח וצולחו דלא אמרין שבולע בשר החיצון מהבשר הפנימי)¹

ב. יש אומרים דלהלכה לא אמרין כבולעו כך פולטו לכתילה (ולכן מוליהאתה אסור לכתילה).² וי"א דמותר לכתילה.³

ג. יש אומרים דלא אמרין כבולעו כך פולטו במלחה.⁴ (ולכן בשר שלא נמלח אסור למולחו ע"ג בשר שכבר נמלח והודח). וי"א דamerin כבולעו כך פולטו אף במלחה.⁵ (ומ"מ יעוש בפמ"ג דמודה לדינה ד אסור למلوح בשר שלא נמלח ע"ג בשר שכבר נמלח, יעוש).⁶

¹ פסחים דף ע"ד שו"ע סימן ע"ז.

² פמ"ג סימן ע"ז בשפטין דעת סוף סק"ד עפ"ד רמ"א שם, וכן ס"ל להפר"ח שם.

³ שו"ע שם, וכן מבואר מביאור הגרא"ה ז"ל סק"ה דאפי' לדעת רמ"א שרי לכתילה, כמו שביאר בספר אהבת עולם [לא' ממחברי זמנינו] סימן ע"ז ס"ק כ'.

⁴ חזון איש יורה דעתה סימן י', ס"ק ג', י"א.

⁵ פרי מגדים במשבצות זהב סימן ע"ז ס"ק ב'. ועיין לשון השו"ע סימן ע"ב סעיף ב', ובगליון הגרא"ה ז"ל.

⁶ ועיין מש"כ בכל זה בחלק ג' עמודים 105-108 (סימנו ב' אות ח-י"ב).

ד. לא אמרין כבולעו כך פולטו בدم בעין.⁷ וגדיר דם בעין יתבאר לקמן בכלל ח'

ח. לא אמרין כבולעו כך פולטו לעניין בישול.⁸

ו. י"א דלא אמרין כבולעו כך פולטו בריבוי דם, (כגון כבד).⁹ וי"א אמרין כבולעו

כך פולטו אף בריבוי דם, והכי קיימה לנו.

ז. יש אומרים שלא אמרין כבולעו כך פולטו אם כשנותלים מן האש ישנו לאיסור בעין. כמו לב שנצלחה עםبشر אחר,(דחיישין שיבלו הבשר מהלב כשנותלו

מה האש, ולא יפלות כיון שאיןו על האש).¹¹ אבל אם איןו אלא חERICA שרי.¹²

ח. יש אומרים דלענין השפוד לא אמרין כבולעו כך פולטו, ולכן אם צלה הבשר

בשפוד נאסר השפוד.¹³ וי"א דגם בשפוד אמרין כבולעו כך פולטו.¹⁴*

ט. לא אמרין כבולעו כך פולטו לעניין הבשר הפנימי. (כגון שהבשר הפנימי נמלח

והבשר החיצון לא נמלח).¹⁵

⁷ רמ"א סוף סימן ע'. רמ"א סימן ע"ב סעיף ב', ש"ר שם ס"ק י"א. ש"ר סימן כ"ב, ש"ר סימן ס"ט ס"ק"א.

⁸ טור ושו"ע סימן ע"ז.

⁹ Tos' חולין ק"י"א א' ד"ה כבדא.

¹⁰ שו"ע סימן ע"ג סעיף ו', ש"ר שם ס"ק כ"ג. ועיין מש"כ בזה בחולין ב' עמוד 81.

¹¹ רשב"א בתורת הבית הובא בגליון הגראע"א ז"ל סימן ע"ב על דבריו הש"ר ס"ק ט', ועיין ג"כ ש"ר סימן ס"ח ס"ק י"ז וגליון הגראע"א ז"ל שם. אבל בצלת הראש עם המוח אמרין בכל אופן כבולעו כך פולטו יעוז בגליון הגראע"א הטעם, דהעכט מפסיק.

¹² ש"ר סימן ס"ח ס"ק י"ז עפ"ד השו"ע שם.

¹³ רמב"ן וראב"ד הובא בר"ן פרק כל הבשר דף ק"ב א'. והוא חד דעה בשו"ע סימן ע"ז סעיף ד'.

¹⁴ שו"ע שם, וסימן דק המנהג להתייר, והרמ"א מקיים שם בדין, ויעוז בש"ר ס"ק כ"ג.

¹⁵ ש"ר ס"ק ב', מהרש"ל, הובא שם בש"ר. ומ"מ לדעת רמ"א שם הבשר הפנימי מותר, אבל אינו מטעם כבולעו כך פולטו, אלא מטעם דנורא מישב שיב, והיינו דלא בעל כל.

כל ב'

גדר מישרק שרייק

א. מישרק שרייק נאמר בגמרא בצליה.(לענין צליית כבד ע"ג בשר, שלא נאסר הבשר

¹⁶ מהמת הכבד).

ב. יש אומרים دائمין מישרק שרייק אף במליחה.¹⁷ (ולכן מותר למלוח בשר ע"ג

בשר שכבר נמלח). וי"א שלא אמרין מישרק שרייק במליחה.¹⁸ (ולכן אסור למלוח

בשר ע"ג בשר שכבר נמלח). ובדייעבד, י"א דקי"ל מישרק שרייק.¹⁹ וי"א דגם

בדיעבד לא אמרין מישרק שרייק במליחה.²⁰

ג. יש אומרים דהיכא דליקא גומות לכוי"ע אמרין מישרק שרייק אף במליחה.²¹

ד. יש אומרים דאם אין בטבעו דם(כמו בני מעיים), לכוי"ע אמרין מישרק שרייק אף

²² במליחה.

ה. בدم בעין לא אמרין מישרק שרייק.²³

ו. לא אמרין מישרק שרייק בדגים, כיון דרפו קרמייהו.²⁴ ואם יש בהם קשושים

אמרין מישרק שרייק(כיון שלא רפו קרמייהו).²⁵

¹⁶ חולין קי"א, א'.

¹⁷ Tos' חולין קי"ב, בשם ר"ת.

¹⁸ Tos' שם.

¹⁹ שו"ע סימן ע' סעיף ז', עפ"ד הגר"א ז"ל שם ס"ק כ"ט.

²⁰ רמ"א שם. ולהש"ר שם ס"ק כ"ח, אף השו"ע מודה שלא אמרין מישרק שרייק במליחה, יע"ש. ש"ר סימן ע"ה סק"ג, לחד תירוץ.

²¹ ר"ן ורש"א דף קי"ג א' בחד תירוץ, יע"ש בחו' הריטב"א, ועיין מש"כ בזה בחלק ב' עמודים 40-42.

²² Tos' חולין קי"ג א' ד"ה אין מחזיקין דם. פמ"ג במשב"ז סימן ע' סק"א.

²³ Tos' חולין קי"ג א' ד"ה אין מחזיקין דם. פמ"ג במשב"ז סימן ע' סק"א.

²⁴ רמ"א סימן ע' סעיף א', ש"ר שם ס"ק ה', ט"ז סק"ג.

²⁵

ז. לא אמרין מישرك שרייך אלא בדם ולא בשאר איסורין.²⁶

ח. י"א דאם הרוב ציר ומיעוט דם לא אמרין מישرك שרייך אפילו לגבי הדם.²⁷ ו"א

דאין חילוק, רבע כל אופן אמרין מישرك שרייך.²⁸

ט. בחר חתיכה לא אמרין מישرك שרייך.*²⁹

י. לא אמרין מישرك שרייך לגבי הבשר הפנימי.³⁰

יא. י"א דלא אמרין מישرك שרייך בכלים.(ולכן אם מלך בשר בכלים מנוקב נאסר

הכלי).³¹ ו"א דלכו"ע אמרין מישرك שרייך בכלים.³² ויש מכריעים דבכלי חרס

לא אמרין מישرك שרייך ובכלי עץ אמרין מישرك שרייך.³³

יב. בסכין לכוי"ע אמרין מישرك שרייך(ולכן מותר לחותך בשר תוך שיעור מליחה בסכין ואיןו נאסר).³⁴

יג. יש אומרים דחותך בשר שלא נמלח בסכין ועודהו על האש אמרין מישرك שרייך.³⁵

יד. יש אומרים דהיכא דיש רק מעט לחולוחית דם לכוי"ע אמרין מישرك שרייך.(ולכן

ששהה אחר זמן פליית צירו מותר).³⁶

אנו הודה לנו

26

27

28

29

30

31

32

פמ"ג במשב"ז סימן ע' ס"ק א' (וכדמוכח בגמ' ק"ב ב').

רא"ש חולין ק"ב ב' גבי דגים ועופות, טור ריש סימן ע', וכ"פ הב"ח שם.

התוס' שם שו"ע סימן ע' סעיף א', ש"ר ס"ק ד'.

דרכי משה סימן ס"ט אות ו' בשם מהרא"ז ז"ל, והובא בחזו"א סימן י' סק"א

תו"ס פסחים ע"ד א"ד"ה כבולעו כך פולטו.

ר"ן חולין ק"א ב'.

רא"ש שם, כלל כ"ח. שו"ע שם סימן ס"ט סעיף י"ג. ואפילו לנתחילה וכן דעת רשל' הובא בש"ר שם ס"ק ע', לעניין שאר כלים. ויעו"ש ברמ"א שהחמיר לנתחילה. ויעו"פמ"ג במשב"ז ס"ק מ"ב, ובשפטין דעת ס"ק ס"ט, דכל' קיל מאוכל לעניין זה, ועיין חז"א סימן י' ס"ק ז, ח. ועיין מש"כ בפה בחלק ב' עמוד 35.

33

34

35

36

דעת רבינו פרץ הובא בטור סימן ס"ט, וכן פסק רשל' הובא בש"ר ס"ק ע', ואפילו בדיעבד.

רמ"א סוף סימן ס"ט סעיף כ' ש"ר שם ס"ק פ"ח. פמ"ג שם. וביאר הפמ"ג שם הטעם, כיון שאינו מתעכב שם כלל, אלא חותך לפי שעה, ועיין חז"א סימן י' ס"ק ח' ובמש"כ בחלק ב' עמוד 35. ח' הרשב"א ז"ל דף ק"א.

ט"ז סימן ע' סק"ב עפ"ז פרמ"ג שם.

גדר אידי דטריד למיפלט לא בלע

א. אידי דטריד למיפלט דם לא בלע נאמר במליצה.³⁷

ב. גם בצליה אמרין אידי דטריד למיפלט לא בלע.³⁸

ג. י"א דלא אמרין אידי דטריד למיפלט ציר לא בלע,³⁹ (ולכן בשר שנמלח שנגע בבשר שהוא בתוך שיעור מליצה צריך מליצה שנייה). ו"א דאף בציר אמרין אידי דטריד.⁴⁰ (ולכן בשר שנמלח שנגע בבשר שהוא בתוך שיעור מליצה, לא נאסר הבשר כלל). וגדר זמן פליית ציר יתבאר לקמן בכלל זו.

ד. י"א דגם אם אמרין אידי דטריד למיפלט ציר הינו דווקא במליצה ולא בצליה,⁴¹ ו"א דאף בצליה אמרין אידי דטריד למיפלט ציר.⁴²

ה. לא אמרין אידי דטריד למיפלט לא בלע אלא גבי דם ולא בשאר איסוריין.⁴³

ו. יש אומרים דלא אמרין אידי דטריד למיפלט לא בלע אלא היכא דבלע מלחמת מליח כרותח, אבל אם בלע מלחמת טבעו של מליח לא אמרין אידי.⁴⁴

ז. לא אמרין אידי דטריד למיפלט לא בלע כשאינו פולט בשפה.⁴⁵

³⁷ רשי' חולין ק"ב ב', ק"ג א', עפ"ד הגמ' שם. Tos' שם בסוף דבריהם.

³⁸ ש"ר סימן ע"ז ס"ק ב', עפ"ג שם.

³⁹ ט"ז סימן ע' סק"א, בדעת רמ"א סעיף ו', ויעו"ש בפמ"ג במשב"ז סק"א שהאריך בזה. Tos' חולין ק"ב ב' בשם י"מ, ועפ"י סוף דבריהם שם. ש"ע סימן ע' סעיף א', ש"ר סימן ע' סקל"ב. אף בדעת רמ"א, כמו שכתב במשב"ז סימן ע' סק"א.

⁴⁰ ש"ר סימן ע"ג ס"ק י"ד.

⁴¹ דרישת, והובא שם בש"ר ויעו"ש בגלילון הגראע"א ז"ל שצ"ין דקן מבואר בש"ר סימן ע"ז סק"ב. וכן מבואר בפמ"ג בשפטית דעת סימן ע"ז ס"ק כ"ב. ועין גלילון הגראע"א ז"ל סימן ע"ז בש"ר ס"ק ט'.

⁴² רשי' חולין ק"ב ב' עפ"י הגמ' שם. פמ"ג במשב"ז סימן ע' סק"א.

⁴³ חוות דעת בבאורים סימן ס"ט ס"ק א', יע"ש באור הדברים.

⁴⁴ ראי"ש פרק כל הבשר, כלל מ"ז. פמ"ג במשב"ז סימן ע' סק"א. [יש לעין מהא דכתב הש"ר סימן ס"ט סעיף י"ב בנקודות הכספי דבר שרשה ג' ימים שנבלע בו דם מקומו אחר מותר, כיון דפולט

ח. י"א דבשר שנפל לציר לא אמרין ביה איידי דטריד למיפלט לא בלע.⁴⁶ ו"א דאמرين.⁴⁷

ט. יש אומרים דאפיקו בשמנונית, אם הפליטה מועטה אמרין איידי.⁴⁸

י. לא אמרין איידי דטריד למיפלט לא בלע לעניןبشر החיצון.⁴⁹

יא. י"א שלא אמרין איידי דטריד למיפלט לא בלע כשהבשר נמלח בכלי שאינו מנוקב,⁵⁰ ו"א דאף בכלי אמרין.⁵¹

יב. איידי דטריד למיפלט לא בלע לא אמרין בבישול.⁵²

יג. י"א דבכבד שיש בו ריבוי פליטה אמרין איידי דטריד למיפלט לא בלע (בדיעבד, ולכן בישל כבד אינה נאסרת).⁵³ ו"א דגם בריבוי פליטה ככבד לא אמרין איידי, ולכן הכבד אסור).⁵⁴ ו"א דזוקא בשלוקה לא אמרין איידי כיון דנגמר ריבוי פליטהו, אלא שאין אלו בקיאין לחלק בין שלוק למבושל.⁵⁵

אלא חילוקין

מעט מעט, יעשה, וקשה דהא סוף סוף לא הו' בשפע, וצ"ל דמ"מ התם הו' יותר בשפע מהכא, ועדין צ"ע].

רמ"א סימן ע' סעיף ו', עפ"ד הש"ר ס"ק ל"ז.

תורת חטא, הובא בש"ר שם, וכן פסק הש"ר להתייר הייכא דבר נtabשלה בלא מליחה שנייה, במקום צורך גדול, ועיין מש"כ בחזה בחלק בל עמוד [והגם דעתבאר באות י"א דבכלי לא אמרין איידי, צ"ל דהთם נפל מתחילה מליחתו, והכא מירי דنمלה כדין ואח"כ נפל לציר].

רשב"א בחד פירושא בדיון מליח טהור, הובא בפמ"ג ס' ע' סק"ד, חז"א סימן י' ס"ק י"ז ד"ה הגרא"א.

פמ"ג בשפטיו דעת סימן ע"ז ס"ק א'. וביאר שם הטעם, דבעל כרחך הדם עובר דרך החיצון, ובע"כ בולע.*

תוס' חולין קי"ב ב. פמ"ג בשפטיו דעת סימן ס"ט ס"ק פ"א.

הגהות אשרי' בדעת רשי', הובא בב"י סוף סימן ס"ט. (ועיין מאירי קי"ג א' די"א דמולחה בכלי שאינו מנוקב לא נאסר עד אחר פליטה הציר, וזה על דרך שי' הג"א).

שו"ע סימן ס"ט סעיף י"א, דהבשר שנtabשלה בלא מליחה אסור, מטעם שבלוע מן הדם, יעוז.

רא"ש ור"ן קי"ב עפ"י הגמ' שם, שו"ע סימן ע"ג סעיף א' בסותם.

ר"ן שם בש"י הרמב"ם (והובא שי' הרמב"ם בשו"ע שם בשם יש מי שאוסר). ובט"ז סימן ע"ג סק"ד בש"י הרמב"ם.

ב"י סימן ע"ג בש"י הרמב"ם. וכן החמיר רמ"א, עפ"ד ט"ז שם סק"ד, וש"ר שם סק"ח.

48

47

48

49

50

51

52

53

54

55

יד. י"א דבכבד אמרין אידי דטריד למיפלט לא בלע אפילו לגבי שמנונית.⁵⁶ ו"א דאף בכבד לא אמרין אלא גבי דם.⁵⁷

טו. י"א דכבוד כבוש עדיף משלוק (ולכן הכבד שנכבש נאסרת, כיוון דבולה).⁵⁸ ו"א דכbos קיל משלוק.⁵⁹

טז. י"א דבכל בשר גם אם אינו טרוד לפולוט, מ"מ אם נתן עליו בשר כשןקי הפליטה עדין פתוחים שוב לא בלע אפיי אחר גמר פלייתו.⁶⁰

יז. י"א דאפשר דבכבד לא בלע אפילו דם בעין. (מתוך ריבוי פלייתו).⁶¹

יח. אפשר דבכבד של דג לא אמרין בו אידי דטריד למיפלט לא בלע, כיוון שאין בו ריבוי דם ככבד עוף ובהמה.⁶²

יט. דעת רוב מפרשים ז"ל נוטה שאע"פ שכלהה רוב פליית הדם הויאל ועדין פולטות ציר אינן בולעות. ואפילו לדעת האומרים שאינו מנע מלבלוע אלא מאותו דבר שהוא פולט, אומר אני שהציר והדם עניין אחד הוא לעניין זה, וمعنى אחד הוא, התורה טמאתו והتورה טהרתו.⁶³

⁵⁶ רשי' חולין ק' ב', עפ' הגמ' שם.

⁵⁷ ר"ן שם, ובפמ"ג סימן ע', במשב"ז סק"א, משוי ליה ספיקא-DDינא, יעוז.

⁵⁸ פמ"ג בשפטי דעת סימן ס"ט ס"ק ס'.

⁵⁹ חוות דעת בחידושים סימן ע"ג ס"ק ח'.

⁶⁰ תוס' ק"ב ב', ר"ן שם, בשם הרב יוסף מאורליינש, והובא בפמ"ג במשב"ז סימן ע' סק"א, יעוז.

⁶¹ פמ"ג במשב"ז סימן ס"ט סק"א.

⁶² פמ"ג סימן ס"ט סק"א במשב"ז.

⁶³ לשון המאריך ז"ל חולין הי"ג א'.

כלל ד'

גדר אידידיפלוט דמו יפלוט דם הבא ממקום אחר.

א. י"א אמרין אידי דיפלוט דמו יפלוט גם דם שנבלע מוקדם ממקום אחר,⁶⁴ והכי קיימא לנו. (עכ"פ בדיעבד ולכון בשר תפֵל שנגע בבשר שהוא תוך שיעור מליחה, מותר הבשר התפל ע"י מליחה שנייה).⁶⁵

ב. י"א דלא אמרין אידי הנ"ל אלא היכא דיפלוט דם לא היכא דיפלוט ציר,⁶⁶ וו"א דאין חילוק, ובכל אופן יפלוט.⁶⁷

ג. גם להשיטות דלא אמרין אידי דיפלוט ציר יפלוט דם שנבלע, הני מיili במליחה,⁶⁸ אבל בצלילה יפלוט.

ד. לא אמרין אידי דיפלוט דמו יפלוט דם הבא ממקום אחר, אלא בדם פלייטה, לא בדם בעין שנבלע.⁶⁹

ה. י"א דגם בדגים אמרין אידי הנ"ל, (ולכון דג תפֵל שנגע בעוף בתחום שיעור מליחה מותר ע"י מליחה שניית)⁷⁰. וו"א דדגים שאני⁷¹.

רא"ש פרק כל הבשר, כל מ"ז, בשם ספר התתרומות. רשב"א חולין ק"ב ב'. ומדבריו הריטב"א ק"ב ב' נראית דלא ס"ל הר כלל ואעין חז"א סימן י' סק"א, ב'.
שו"ע סימן ע' סעיף ז'. פמ"ג סימן ע' במשב"ז סק"א.
רמ"א סימן ע' סעיף ז', ויעש"ש דבהתפסד מרובה יש להקל.
שו"ע שם.

פמ"ג סימן ע"ז בשפטו דעת סק"ב, עפ"ז שך שם. ומדבריו הגרא"א ז"ל בגליון הש"ר סימן ע"ז סק"ט נראית דלא מחלה בזה.
ב"ח ריש סימן ס"ט.
דרך משה סימן ע' אות ט'. וכן צייד הב"ח שם אף בדעת ב"י. רמ"א סעיף ב'.
ש"ר ס"ק ז', ט"ז סק"ח.

ו. י"א הטעם לחלק בין דגים לשארבשר, כיון דרפו קרמייהו הדם נסרך בהם ביותר⁷², ויבוא הטעם דדם דגים כציר חשוב⁷³, ויבוא הטעם דכיון דיש להם ציר מועט לא אמרינן אידי.⁷⁴

ז. י"א אם הוודח הבשר נסתמו נקי הפליטה⁷⁵, ויבוא שלא נסתמו⁷⁶ [ומ"מ כל זה אחר שיעור פליטת דמו, אבל תוק שיעור מיל אין ההדחה סותמת נקי הפליטה]⁷⁷.

ח. אם הדיח רק להעביר הלכלוז, ועכ"פ שפק רק מעט מים, לכוי"ע לא נסתמו נקי הפליטה.⁷⁸

כלל ה'

גדר שיע

א. מצינו בגם' דלב שיע ולא בלע, י"א דהכי קי"ל להלכה⁷⁹. (ולכן אם נתבשל הלב ללא קריעה מותר). ויבוא דלםסקנא לא קי"ל דשיע⁸⁰. ויש מחלוקת בהזיה בין צליה לבישול, דבצליה אמרינן דשיע, ובבישול לא⁸¹.

⁷² ש"ר ס"ק ז, ועיין גליון הגרעיק"א ז"ל שם.

⁷³ ט"ז סק"ח, בשם רשל'.

⁷⁴ ט"ז שם. פמ"ג שם.

⁷⁵ תורה חטא, הובא בש"ר סימן ע', ס"ק ט"ז, כ"ז. ט"ז ס"ק ט"ז.

⁷⁶ בט"ז כתוב דהוא פלוגתא בראשונים, ועיין בפתח תושבה סק"ב, ובחו"ד בבאים סק"א.

⁷⁷ עוויין ש"ר שם ס"ק כ"ז.

⁷⁸ ש"ר סימן ע' ס"ק ל"ט, עפ"י רמ"א שם.

⁷⁹ ראש"י חולין ק"ט א', עפ"י הגמ' בפסחים ע"ד, מאיר.

⁸⁰תוס' חולין ק"ט א', ש"ע סימן ע"ב סעיף א'.

⁸¹ ש"ר ס"ק בש"ר רמב"ן, ויעו"ש פמ"ג דלא קי"ל הaci, ועיין מש"כ בזה בחלק ב' עמודים 76-75.

ב. י"א דכבד חשוב שיע⁸² (ולכן אם נתבשל הכבד איןנו נאסר).

כללו

גדר נורא מישב שייב

א. י"א דין האש מוציא הדם שיוצא מהבשר החיצון ונבלע בהבשר הפנימי (ולכן אם הבשר הפנימי נמלח, ובשר החיצון לא נמלח וצולה ביחיד, נאסר הבשר הפנימי).⁸³ ויל"א דאמרין בכח"ג נורא מישב שייב. (ולכן הבשר הפנימי מותר).⁸⁴

ב. י"א דנורא מישב שייב לעניין שפוד. (ולכן לא נאסר השפוד שצלו בו בשר שלא נמלח).⁸⁵ וכן לעניין סכין (ולכן לא נאסר הסכין שחתחכו בו הבשר שלא נמלח בזמן שהוא ע"ג האש).⁸⁶ ויש חולקים, וכייל"ל דשתי.⁸⁷

ג. י"א דין האש שוابت דם שע"פ החתיכה מחמת שלא הודח,⁸⁸ ויל"א דגם דם זה האש שוابت.⁸⁹

⁸² מאירי חולין ק"י ע"ב.

⁸³ ש"ר סימן ע"ז סק"ב, ושיטת רשות שם.

⁸⁴ רמ"א שם.

⁸⁵ שו"ע סימן ע"ז סעיף ד'.

⁸⁶ שו"ע שם.

⁸⁷ שו"ע שם, ואפי' לכתיה, ולדעת רמ"א שם שר בדיעבד, ויעו"ש בש"ר ס"ק כ"ג, דהראש' לחמיר בסכין ומיקל בשיפוד.

⁸⁸ רמ"א סימן ע"ז סעיף ב' החמיר לכתיה, ללא שהיא במלחו שיעור מליחה, ובשהה במלחו שיעור מליחה החמיר אפילו בדיעבד.

⁸⁹ שו"ע שם סעיף ב'.

ד. י"א דהدم שיוצא בזמן הצליה אין האש שוואתו (ולכן צריך הדחה אחרונה אחר הצלי),⁹⁰ ויב"א דגם דם זה האש שוואתו⁹¹.

כלל ז'

גדר זמן פליטת ציר

א. זמן פליטת ציר, י"א דהוי י"ב שעות⁹² ויב"א דהוי כ"ד שעות⁹³, ויב"א דהוי כ"ד שעות הכל לפי מה שהוא, אם חתיכה גדולה או קטנה.⁹⁴

ב. יש שרצו לומר זמן פליטת ציר עופות פחות מזמן פליטת ציד בבשר בהמה,⁹⁵ אבל אין הלהקה בדבריהם⁹⁶.

ג. נראה דגם אחר הזמן הנ"ל פולט ציר, אלא שאינו בשפע ולבן לא אמרינן איידי, מאחר שאין בו בשפע.⁹⁷

⁹⁰ רמ"א שם החמיר לכתילה.

⁹¹ רמ"א שם מיקל בדיעבד.

⁹² מגיד משנה פ"ו ממאכלות אסורות הלכה ט"ג, ר"ג חולין ק"ב ב', הרשב"א בתורת הבית, הובא ב"י סימן ע', מאירי חולין ק"ב ב', וכ"פ השו"ע סימן ע' סעיף ח'.

⁹³ דרכי משה סימן ע' אות י"א בשם הגאות שערן דורא וסה"ת בשם ר"י וכן הובא ברמ"א סימן ע' סעיף ז', וסמכ ר"ז במקומ הפסד מרובה, ורשות היקל אפילו ללא הפסד מרובה, הובא בש"ר שם ס"ק ל"ג.

⁹⁴ חידושים הריטב"א ז"ל חולין ק"ב ב'.

⁹⁵ בית ישראל, הובא בפרי מגדים בשפטין דעת סימן ע', ס"ק א' נ'.

⁹⁶ פמ"ג במשב"ז סי' ע' ס"ק א', נ'.

⁹⁷ פמ"ג במשב"ז סימן ע' ס"ק א', ט'. (ולכן מבואר בט"ז סימן ע' סק"ב, לעניין חתיכה שעבר פליטת צירה דמותרת, וביאר הט"ז בחד תירוץ ממשום דפולט לעולם, ור"ל דכיון שגם פליטת הדם הוא מעט, מהני פליטת ציר מועטת).